

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 308

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 mai 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
Decizia nr. 96 din 21 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală	1-3	409.	— Hotărâre privind controalele de conformitate cu reglementările referitoare la securitatea produselor, în cazul produselor de import	5-6
Opinie separată	3-4	411.	— Hotărâre privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Mangalia și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Mangalia, județul Constanța	7
★				
Decizia nr. 113 din 2 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile	4-5	412.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil, monument istoric, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al municipiului Câmpina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Câmpina	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 96

din 21 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Vlad Mihai Cercel — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură

penală, excepție ridicată de Dumitru Petru Pop în Dosarul nr. 1.270/2000 al Judecătoria Brașov.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 14 martie 2002 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 21 martie 2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.270/2000, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Dumitru Petru Pop în cadrul unui proces penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 69 alin. (1) din Constituție, care reglementează imunitatea parlamentară. El arată, de asemenea, că a fost trimis în judecată penală și ulterior, în urma alegerilor din 26 noiembrie 2000, a dobândit calitatea de senator. Instituția imunității parlamentare, așa cum este reglementată în art. 69 alin. (1) teza întâi din Constituție, privește atât infracțiunile sau contravențiile săvârșite înainte de dobândirea calității de deputat sau de senator, cât și cele săvârșite după dobândirea acestei calități, întrucât rațiunea acestei instituții, de a proteja deputații și senatorii de urmărirea judiciară represivă, abuzivă sau șicanatoare, subzistă indiferent de momentul săvârșirii faptei. De asemenea, pentru aceleași motive autorul excepției apreciază că și continuarea judecării trebuie supusă aprobării Camerei din care face parte persoana trimisă în judecată. El invocă în acest sens o încheiere pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, prin care, într-o situație similară, dosarul a fost trimis Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție pentru declanșarea procedurii de ridicare a imunității parlamentare, precum și prevederile art. 169 din Regulamentul Senatului, republicat. Solicită ca și dosarul său să fie trimis Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție pentru declanșarea procedurii de ridicare a imunității parlamentare.

Pe cale de consecință, autorul excepției consideră că dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 69 alin. (1) teza a doua din Constituție, care stabilesc competența Curții Supreme de Justiție de a-i judeca pe deputați și senatori, indiferent de data la care au fost comise faptele sau de data trimiterii în judecată a inculpaților. Astfel dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în ceea ce îi privește pe deputați și senatori, întrucât în cazul acestor persoane competența nu este determinată de momentul săvârșirii faptei, după dobândirea calității de deputat sau de senator devenind aplicabile prevederile constituționale ale art. 69 alin. (1) teza întâi, referitoare la ridicarea imunității parlamentare, și, în cazul ridicării acesteia, ale art. 69 alin. (1) teza a doua, referitoare la competența Curții Supreme de Justiție.

Judecătoria Brașov, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât prevederile art. 69 alin. (1) din Constituție nu fac distincție între faptele săvârșite anterior și cele săvârșite ulterior dobândirii calității de deputat sau de senator. Rezultă că în acest caz competența materială este determinată atât de calitatea persoanei în momentul săvârșirii faptei, cât și de calitatea acesteia în momentul tragerii la răspundere penală. Instanța apreciază că noțiunea de „trimitere în judecată”, prevăzută la art. 69 alin. (1) teza întâi din Constituție, presupune și judecata efectivă. De aceea și pentru continuarea unei judecări începute este necesară încuviințarea prevăzută în textul constituțional. Dat fiind că după parcurgerea procedurii ridicării imunității parlamentare competența de judecată aparține Curții Supreme de Justiție, instanța apreciază că dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate și prevederile constituționale invocate de autorul excepției se referă la situații diferite, neexistând între ele nici o contradicție. Astfel, în vreme ce dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală se referă la cazurile aflate în curs de judecată, pentru care rămâne competentă instanța investită,

chiar dacă ulterior se schimbă calitatea inculpatului, prevederile art. 69 alin. (1) din Constituție au în vedere situații anterioare judecării, „începând cu reținerea și terminând cu trimiterea în judecată”. În același sens Guvernul consideră că imunitatea parlamentară, consacrată de prevederile art. 69 alin. (1) din Constituție, „vizează acele situații în care parlamentarii ar fi expuși unor presiuni prin exercitarea unor proceduri judiciare împotriva lor și nu ipoteze în care, anterior dobândirii calității de parlamentar, persoanele aveau calitatea de inculpați în proceduri în curs de desfășurare în fața instanței de judecată”. Prevederile constituționale referitoare la imunitatea parlamentară cuprind enumerări limitative și, ca urmare, sunt de strictă interpretare, neputând fi extinse după momentul trimiterii în judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere exprimat de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Dobândirea calității după săvârșirea infracțiunii nu determină schimbarea competenței.”*

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a invocat dispozițiile art. 69 alin. (1) din Constituție, conform cărora *„Deputatul sau senatorul nu poate fi reținut, arestat, percheziționat sau trimis în judecată, penală ori contravențională, fără încuviințarea Camerei din care face parte, după ascultarea sa. Competența de judecată aparține Curții Supreme de Justiție”*.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că susținerile autorului excepției privesc în esență problema dacă ridicarea imunității parlamentare operează și în cazul unei judecări deja începute și, pe cale de consecință, competența de judecată într-un asemenea caz ar aparține Curții Supreme de Justiție.

În acest sens Curtea reține că imunitatea parlamentară, în accepțiunea prevederilor art. 69 alin. (1) teza întâi din Constituție, are ca efect imposibilitatea îndeplinirii anumitor activități procesuale față de un deputat sau senator fără încuviințarea Camerei Deputaților sau, respectiv, a Senatului, fiind instituită în scopul protejării parlamentarului împotriva unor acțiuni judiciare de natură să îi pună în pericol independența și exercitarea liberă a mandatului încredințat de electorat. Pe de altă parte, potrivit prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*. Rezultă că imunitatea parlamentară, fiind o situație de excepție de la dreptul comun, trebuie să opereze doar ca o măsură de protecție a deputatului sau senatorului, iar nu în așa fel încât în realitate să constituie un privilegiu al persoanelor ce dețin această funcție electivă. De aceea prevederile constituționale ale art. 69 alin. (1) teza întâi nu pot fi interpretate extensiv, în sensul că ar fi necesară ridicarea imunității parlamentare și pentru alte activități decât cele prevăzute în mod expres. Pentru aceste motive Curtea nu poate primi susținerile autorului excepției, în sensul că ridicarea imunității parlamentare ar fi necesară și pentru continuarea unei judecări începute, iar nu numai pentru trimiterea în judecată. Prin trimiterea în judecată instanța este investită cu soluționarea unei anumite cauze,

iar o dată investită va rămâne competentă să judece indiferent de dobândirea ulterioară, de către persoana trimisă în judecată, a calității de deputat sau de senator.

În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a prevederilor art. 169 din Regulamentul Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 2 februarie 2001, cu modificările ulterioare, Curtea constată că nu poate examina conformitatea dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală cu aceste prevederi regulamentare, întrucât în atribuțiile sale intră doar examinarea dispozițiilor legale în raport cu prevederile și principiile constituționale. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții, concretizată, de exemplu, prin Decizia nr. 67 din 27 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 30 iunie 1999, sau Decizia nr. 151 din 12 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 3 din 7 ianuarie 2000. Așa fiind, această susținere urmează să fie respinsă.

Pe de altă parte prevederile art. 69 alin. (1) din Constituție nu pot fi interpretate în sensul că teza a doua

stabilește competența Curții Supreme de Justiție de a-i judeca pe deputați și senatori indiferent dacă este necesară sau nu parcurgerea procedurii ridicării imunității parlamentare. Curtea reține că această prevedere, potrivit căreia competența de judecată aparține Curții Supreme de Justiție, reprezintă o continuare a celei dintâi teze, ce reglementează activitățile procesuale pentru care deputatul sau senatorul beneficiază de imunitate, precum și procedura ridicării acesteia. Astfel competența de judecată aparține Curții Supreme de Justiție în cazurile prevăzute de teza întâi, adică după ce a fost ridicată imunitatea parlamentară. Pentru aceste motive excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă și sub acest aspect.

În final, în ceea ce privește solicitarea autorului excepției ca dosarul să fie trimis Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în vederea declanșării procedurii de ridicare a imunității parlamentare, Curtea constată că aceasta nu intră în competența sa, dosarul urmând să fie trimis instanței în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Petru Pop în Dosarul nr. 1.270/2000 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Vlad Mihai Cercel

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată prin votul majorității membrilor Curții, opinăm că excepția trebuia să fie admisă în sensul constatării neconstituționalității art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală și — prin extinderea controlului, în conformitate cu art. 25 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, — a dispozițiilor art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.

Considerentele sunt următoarele:

1. Prin art. 69 alin. (1) din Constituție, sub titulatura de imunitate parlamentară au fost reglementate două categorii de măsuri de protecție a deputaților și senatorilor, pe durata exercitării mandatului, împotriva eventualelor abuzuri sau șicane de ordin judiciar, de natură să le știrbească independența în îndeplinirea misiunii cu care au fost investiți de electorat și să submineze prestigiul Parlamentului.

1.1. Cea dintâi măsură de protecție constă în interzicerea reținerii, arestării, percheziționării sau trimiterii în judecată penală ori contravențională a unui deputat sau senator, fără încuviințarea Camerei din care face parte.

Enumerând măsurile judiciare supuse încuviințării, textul constituțional nu face nici o distincție în privința datei comiterii faptelor ce justifică luarea acestor măsuri, de unde rezultă că el se aplică atât în cazul infracțiunilor și al contravențiilor comise de un deputat ori de un senator în perioada exercitării mandatului, cât și în cazul celor săvârșite înainte de dobândirea calității de parlamentar. Esențial în definirea imunității parlamentare este momentul luării măsurii judiciare — moment care trebuie să se plaseze în mod obligatoriu în interiorul duratei mandatului — și nu data comiterii faptei care a generat măsura, dată care poate să fie anterioară alegerii celui în cauză în rândul membrilor Parlamentului.

Pe de altă parte, în înțelesul aceluiași text constituțional, parlamentarul care a fost trimis în judecată înainte de dobândirea mandatului poate să fie judecat în continuare — adică în timpul exercitării mandatului — fără să fie necesară ridicarea imunității lui.

1.2. Cea de a doua măsură de protecție constă în stabilirea competenței de judecată a Curții Supreme de Justiție în cazul deputatului sau senatorului trimis în judecată penală ori contravențională.

Caracterul protector al acestei norme se relevă prin aceea că parlamentarul trimis în judecată este scos de sub jurisdicția instanței căreia i-ar reveni competența potrivit regulilor generale, fiind apărat în acest fel de presiunile și de vrăjmășiile locale, și i se dă posibilitatea de a fi judecat de cea mai înaltă instanță din sistemul judiciar.

Având în vedere faptul că art. 69 alin. (1) din Constituție nu cuprinde nici o condiție restrictivă, rezultă că textul se referă la toate cazurile în care un parlamentar este judecat în timpul exercitării mandatului său pentru o faptă penală sau contravențională, indiferent de data la care a fost sesizată instanța — înainte sau după dobândirea de către făptuitor a calității de deputat ori de senator. Acest înțeles al prevederilor art. 69 alin. (1) din Constituție rezultă în egală măsură din scopul reglementării, căci este lipsit de rațiune să se admită că legiuitorul constituant a urmărit asigurarea unei judecăți imparțiale numai pentru parlamentarii trimiși în judecată în timpul exercitării mandatului, iar nu și pentru cei ce se află în curs de judecată în timpul exercitării mandatului, în temeiul unor acțiuni judiciare pornite anterior. Consecința lipsită de sens a unei asemenea înțelegeri și aplicări a prevederilor art. 69 alin. (1) din Constituție este cu deosebire evidentă dacă se are în vedere că în felul acesta persoanele trimise în

judecată înainte de începerea mandatului parlamentar ar urma să fie judecate la instanțele locale, în plină exercitare a mandatului, în vreme ce persoanele trimise în judecată în timp ce îndeplineau calitatea de membri ai Parlamentului ar continua să fie judecate la Curtea Supremă de Justiție — potrivit dispozițiilor art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală — și după pierderea acestei calități.

2. Prevederile art. 69 alin. (1) din Constituția României, privind competența Curții Supreme de Justiție, constituie norme de procedură penală cu statut constituțional.

Ținând seama de poziția supremă a Constituției în ierarhia actelor normative, urmează că legile și celelalte acte cu caracter normativ nu trebuie să contravină Legii fundamentale.

Pentru aceste considerente, opinăm că dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 69 alin. (2) din Constituție, în măsura în care sunt înțelese și aplicate în sensul că senatorii și deputații vor fi judecați de alte instanțe decât Curtea Supremă de Justiție pentru fapte penale sau contravenționale comise anterior datei

Președintele Curții Constituționale,
Nicolae Popa

dobândirii mandatului parlamentar sau în cazurile în care sesiunea instanței a avut loc înainte de această dată și că, în consecință, sunt neconstituționale, urmând ca în aceste cazuri să se aplice direct norma de procedură consacrată prin Constituție.

3. Opinăm, de asemenea, și pentru aceleași considerente, că este cazul — prevăzut de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată — să se extindă controlul de constituționalitate și asupra art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, în conformitate cu care Curtea Supremă de Justiție judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de senatori și deputați.

Și acest text — care în mod evident și necesar nu poate fi disociat de dispozițiile art. 40 alin. 2, menționate în sesizare — este neconstituțional în măsura în care este înțeles și aplicat în sensul că se referă numai la faptele comise după dobândirea calității de deputat sau de senator, iar nu și la cele comise anterior și judecate în timpul exercitării mandatului.

Judecător,
Nicolae Cochinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 113

din 2 aprilie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile, excepție ridicată de Societatea Comercială „TAWIL EST BUCHAREST CO IMPEX” — S.R.L. în Dosarul nr. 4.367/2001 al Judecătoriei Buftea — Ilfov într-o cauză ce are ca obiect plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 a fost respinsă prin Legea nr. 600/2001, astfel că, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția a devenit inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierea din 26 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 4.367/2001, **Judecătoria Buftea — Ilfov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile, excepție ridicată de**

Societatea Comercială „TAWIL EST BUCHAREST CO IMPEX” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001, permițând achiziționarea și valorificarea metalelor neferoase, a aliajelor și a deșeurilor acestora doar unor agenți economici privilegiați, puși în situația de monopol, încalcă prevederile constituționale ale art. 134, referitoare la economia de piață, libertatea comerțului și concurența loială; ale art. 135, referitoare la ocrotirea proprietății; ale art. 41, privind ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular, și ale art. 16, potrivit cărora nimeni nu este mai presus de lege. Se apreciază totodată că aceleași dispoziții legale, contrar prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, produc și efecte retroactive, afectând stocurile de materiale achiziționate anterior intrării lor în vigoare și aflate în custodia furnizorilor. Mai susține și nerespectarea Acordului european ce a instituit o asociere între România și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, ratificat prin Legea nr. 20/1993, care a instituit obligativitatea respectării principiilor economiei de piață ca element esențial al asocierii.

Judecătoria Buftea, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile legale criticate „contravin prevederilor constituționale din art. 134 alin. (1) și (2) lit. a) potrivit cărora economia României este economie de piață, iar statul are obligația să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președintele Camerei Deputaților arată că excepția a rămas fără obiect, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 a fost respinsă prin Legea nr. 600/2001. În același punct de vedere se relevă faptul că o parte din dispozițiile Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 11/2001 au fost preluate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 465/2001, cum sunt cele ale art. 1 preluate în art. 7 alin. (2). Analizându-se pe fond aceste dispoziții legale, se apreciază că ele nu încalcă principiul neretroactivității legii, întrucât se aplică numai de la data intrării în vigoare a legii. Ele nu încalcă nici principiile economiei de piață, libertății comerțului și concurenței loiale, „prin adoptarea lor urmărindu-se valorificarea anumitor deșeuri reciclabile în condiții de protecție a sănătății populației și a mediului înconjurător, în scopul obținerii unor resurse suplimentare de materii prime secundare sau produse reutilizabile”. În concluzie, se apreciază că excepția ridicată este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția este inadmisibilă, întrucât dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 fiind respinsă prin Legea nr. 600/2001.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001, publicată în Monitorul Oficial al

Pentru considerentele expuse, cu majoritate de voturi, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile, excepție ridicată de Societatea Comercială „TAWIL EST BUCHAREST CO IMPEX” — S.R.L. în Dosarul nr. 4.367/2001 al Judecătoriei Buftea — Ilfov.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind controalele de conformitate cu reglementările referitoare la securitatea produselor, în cazul produselor de import

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește metodologia de control în vamă privind conformitatea cu reglementările referitoare la condițiile de securitate în cazul unor produse de import.

României, Partea I, nr. 66 din 7 februarie 2002, care interzic „pe o durată de 2 ani achiziționarea de la persoane fizice a metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile”, respectiv limitează dreptul de achiziționare a deșeurilor neferoase reciclabile numai în favoarea unor agenți economici determinați, și prevăd sancționarea contravențională a faptelor de nerespectare a acestor dispoziții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a devenit inadmisibilă și urmează să fie respinsă pentru următoarele motive:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 nu mai este în vigoare, întrucât ulterior datei ridicării excepției de neconstituționalitate și celei la care instanța judecătorească a sesizat Curtea Constituțională ea a fost respinsă de Parlament prin Legea nr. 600/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 8 noiembrie 2001.

Conform dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”.

Faptul că unele dispoziții ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2001 au fost preluate, chiar cu conținut identic, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001, în urma aprobării acesteia cu modificări și completări prin Legea nr. 465/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, nu are nici o relevanță. Soluționarea cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate nu depinde de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001, întrucât constatarea și sancționarea contravenției s-au făcut în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2001, în perioada când aceasta era încă în vigoare (Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției nr. 11 din 19 iunie 2001).

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

a) *autorități competente în materie de supraveghere a pieței*, denumite în continuare *autorități competente* —

autoritățile care sunt desemnate și împuternicite, conform legii, să efectueze controale pentru verificarea conformității produselor puse pe piață cu legislația care le este aplicabilă;

b) *document de însoțire* — orice document care, conform legii, trebuie în mod obligatoriu să însoțească fizic un produs în momentul punerii lui pe piață;

c) *marcare* — orice marcare sau etichetare care, conform legii, trebuie în mod obligatoriu să fie aplicată pe un produs și care atestă conformitatea produsului cu legislația care îi este aplicabilă;

d) *autorități vamale* — autoritățile investite pentru aplicarea reglementărilor vamale.

Art. 3. — Autoritățile vamale, în cadrul controalelor pe care le efectuează la produsele declarate pentru regimul vamal de import, nu acordă liber de vamă pentru produsele sau lotul de produse în cauză și informează neîntârziat autoritățile competente, în cazul în care constată:

a) prezența unui produs sau a unui lot de produse neconforme ori suspectate de neconformitate cu prevederile actelor normative în vigoare și care pot constitui un pericol grav și imediat pentru sănătatea sau securitatea celor cărora le sunt destinate, în cazul în care acest produs este utilizat în condiții normale și previzibile;

b) absența unui document de însoțire a produsului sau a lotului de produse ori absența marcajului de conformitate prevăzut de legislația română în vigoare în materie de securitate a produselor.

Art. 4. — (1) Autoritățile competente au obligația de a interveni în cazul oricărui produs pentru care au fost informate de autoritățile vamale, în baza prevederilor art. 3.

(2) În cazul mărfurilor perisabile autoritățile competente și autoritățile vamale supraveghează ca, pe cât posibil, toate condițiile de depozitare a mărfurilor sau de staționare a mijloacelor folosite pentru transport să fie în concordanță cu condițiile de conservare a acestor mărfuri.

(3) Mărfurile pentru care nu s-a acordat liber de vamă rămân sub supraveghere vamală pe cheltuiala importatorului.

Art. 5. — (1) În cazul în care autoritățile competente constată, după ce au intervenit conform art. 4, că produsul în cauză nu prezintă un pericol grav și imediat pentru sănătatea și securitatea celor cărora le sunt destinate și/sau nu poate fi considerat neconform potrivit legislației aplicabile în materie de securitate a produselor, acest produs este declarat liber la import, cu condiția ca toate celelalte cerințe și formalități legate de import să fie respectate.

(2) Dacă autoritățile competente nu intervin în termen de 3 zile lucrătoare de la anunțarea de către autoritățile vamale, acestea vor acorda liber de vamă în conformitate cu reglementările vamale în vigoare.

Art. 6. — (1) În cazul în care autoritățile competente constată că produsul în cauză prezintă un pericol grav și imediat, iau măsurile de interdicție a importului și cer autorităților vamale să aplice pe factura comercială care însoțește produsul, precum și pe toate documentele de însoțire a produsului următoarea mențiune: „Produs periculos — import neautorizat — Hotărârea Guvernului nr. 409/2002“.

(2) În cazul în care autoritățile competente constată că produsul în cauză nu respectă legislația în vigoare în materie de securitate a produselor, iau măsurile corespunzătoare, putând să dispună, dacă este necesar, interzicerea importului. În caz de interzicere a importului autoritățile competente cer autorităților vamale să aplice pe factura comercială care însoțește produsul, precum și pe toate documentele de însoțire a produsului următoarea mențiune: „Produs neconform — import neautorizat — Hotărârea Guvernului nr. 409/2002“.

(3) Dacă produsul în cauză este apoi declarat pentru o destinație vamală, alta decât plasarea sub regim vamal de import, și în situația în care autoritățile competente nu se opun acestei declarări, mențiunile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt inserate, de asemenea, în aceleași condiții, pe documentele referitoare la această destinație.

(4) Pentru produsele neadmise la import și nici pentru o altă destinație vamală importatorul are obligația să le scoată din țară pe răspunderea și cheltuiala sa.

Art. 7. — (1) Prezența hotărâre se aplică numai în cazul în care în legislația română nu există prevederi referitoare la organizarea controalelor la frontieră pentru produse specifice.

(2) Prezența hotărâre nu se aplică în cazurile reglementate prin acte normative specifice, referitoare la controalele fitosanitare, veterinare, zootehnice și la protecția animalelor.

Art. 8. — Produsele sau categoriile de produse plasate sub regimul vamal de import, prevăzute la art. 3 lit. b), sunt următoarele:

- a) jucării;
- b) produse medicamentoase de uz uman;
- c) produse medicamentoase veterinare;
- d) alimente, altele decât cele prevăzute la art. 7 alin. (2).

Art. 9. — Autoritățile competente în materie de supraveghere a pieței, definite la art. 2 lit. a), sunt următoarele:

- a) Ministerul Sănătății și Familiei, pentru produse medicamentoase de uz uman și alimente;
- b) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, pentru alimente și produse medicamentoase veterinare;
- c) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, pentru jucării și alimente.

Art. 10. — Lista cuprinzând produsele și autoritățile competente, prevăzute la art. 8 și 9, poate fi modificată și completată în funcție de necesitate, pentru a fi adaptată la situațiile noi care rezultă din experiența și din evoluția regulilor aplicabile în materie de securitate a produselor.

Art. 11. — Ca urmare a aplicării prezentei hotărâri se pot desemna unele puncte vamale specializate pentru controlul anumitor mărfuri. În acest caz restricțiile care decurg din obligația de a trece printr-un punct vamal specializat nu trebuie să fie dezavantajoase pentru operatorii economici în raport cu obiectivul vizat și ținând seama de circumstanțele reale care pot justifica această obligație.

Art. 12. — Prezența hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor

Rovana Plumb,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

p. Ministrul sănătății și familiei,

Radu Deac,

secretar de stat

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Ilie Sârbu

p. Ministrul afacerilor externe,

Cristian Niculescu,

secretar de stat

Ministrul pentru întreprinderile mici și mijlocii și cooperatie,

Silvia Ciornei

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Mangalia și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Mangalia, județul Constanța

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 9 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unui imobil, compus din clădiri și terenul aferent, situat în municipiul Mangalia, județul Constanța, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, înregistrat în inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului, existent la Ministerul Finanțelor Publice, la nr. de cod 8.29.09—107061, din domeniul public al sta-

tului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Mangalia și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Mangalia, județul Constanța.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Sorin Encuțescu,
secretar de stat
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 aprilie 2002.
Nr. 411.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care trece din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în Domeniul Public al Municipiului Mangalia și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Mangalia, județul Constanța

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Mangalia, șos. Oituz nr. 75, județul Constanța	Ministerul Apărării Naționale	Consiliul Local al Municipiului Mangalia	Suprafața construită = 7.024 m ² Suprafața desfășurată = 8.921 m ² Terenul aferent, inclusiv construcțiile = 211.365 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil, monument istoric, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al municipiului Câmpina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Câmpina

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 9 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea imobilului monument istoric „Casa cu Grifoni”, înscris în Lista monumentelor istorice la cap. I, poziția 10, cod Z 30, împreună cu terenul aferent, situat în municipiul Câmpina, Bd. Culturii nr. 18, județul Prahova, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al municipiului Câmpina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Câmpina.

(2) Drepturile și obligațiile Consiliului Local al Municipiului Câmpina privind imobilul monument istoric „Casa cu Grifoni” sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, la valoarea de inventar de la data transmiterii.

Art. 3. — Patrimoniul Ministerului Culturii și Cultelor se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor de la data

transmiterii, iar patrimoniul Consiliului Local al Municipiului Câmpina se mărește, corespunzător, cu aceeași valoare. Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 aprilie 2002.
Nr. 412.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului situat în municipiul Câmpina, care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al municipiului Câmpina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Câmpina

Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Adresa imobilului	Caracteristici tehnice	
			Imobil	Teren
Ministerul Culturii și Cultelor	Consiliul Local al Municipiului Câmpina	Municipiul Câmpina, Bd. Culturii nr. 18, județul Prahova	Suprafața construită = 640,53 m ² , din care: — corp administrativ (C1) = 274,31 m ² — corp central administrativ (C2) = 271,66 m ² — anexă poartă (C3) = 41,54 m ² — anexă poartă (C4) = 53,02 m ²	Suprafața terenului = 3.362 m ²

ANEXA Nr. 2

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE

Consiliului Local al Municipiului Câmpina privind imobilul monument istoric „Casa cu Grifoni”

A. Consiliul Local al Municipiului Câmpina are următoarele drepturi:

a) de a exercita posesia, folosința și dispoziția asupra bunului, în limitele și în condițiile legii;

b) de a exercita toate drepturile instituite prin lege privind exploatarea, protejarea și punerea în valoare a bunului monument istoric.

B. Consiliul Local al Municipiului Câmpina are următoarele obligații:

a) de a lua măsurile tehnice și administrative necesare în vederea prevenirii degradării monumentului istoric;

b) de a asigura efectuarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare, precum și a oricăror alte lucrări, conform prevederilor legale, numai cu persoane fizice sau juridice atestate în acest sens, și de a prevedea în contracte obligativitatea respectării tuturor condițiilor și termenelor de execuție cuprinse în avizul de specialitate;

c) de a asigura paza imobilului monument istoric și de a lua măsuri pentru apărarea împotriva incendiilor;

d) de a colabora cu specialiștii serviciului public descentralizat al Ministerului Culturii și Cultelor, organizat la nivelul județului Prahova, inclusiv de a permite organizarea unor manifestări culturale la nivel județean și național.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro